

ՀԱՐՑԱԶՐՈՒՅՑՆԵՐ

ՀԱՅ-ԲՈՒԼՂԱՐԱԿԱՆ ԿԱՊԵՐ

Հարցազրույց փիլիսոփայության դոկտոր, պրոֆեսոր,
Բուլղարիայի ազգային խորհրդի, Եվրոպայի կրոնական համայնքի
անդամ ՌՈՒՊԵՆ ԿՐԻԿՈՐԵԱՆԻ հետ

- Պարոն Կրիկորեան՝, ի՞նչ առաքելությամբ եք այս անգամ այցելել Հայաստան: Ձեզ ընդունեց Խաչատուր Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանի ռեկտորը: Ի՞նչ հարցեր քննարկեցիք և համագործակցության շուրջ ի՞նչ պայմանավորվածություններ բերեցիք:

- Այցելել եմ մասնակցելու Վեհափառի հոբելյանին և գահակալության 12-րդ տարեդարձին, ինչպես նաև աջակցելու Հայաստանի և Բուլղարիայի ակադեմիաների միջև գիտական կապերի վերստեղծմանը: Նաև այցելեցինք պարոն Միրզախանյանին՝ պայմանավորվելով Բուլղարիայի Սոֆիա, Պլովդիվ և Շումեն քաղաքների մանկավարժական համալսարանների և Խաչատուր Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանի միջև համագործակցային կապեր ստեղծելու մասին, հատկապես փիլիսոփայական գիտությունների գծով:

- Խոսքը դասախոսների և ուսանողների փոխադարձ այցելությունների՞ն է վերաբերում:

- Ոչ միայն: Դոկտորական ատենախոսությունների պաշտպանություններ, համատեղ գիտաժողովներ... մի խոսքով՝ գիտակրթական տարբեր կապերի ստեղծում ու զարգացում:

- Մա Ձեր ռեբորդ այցն է Հայաստան և հատկապես ինչի՞ց եք տպավորված:

- Հայաստան այցելում եմ արդեն տասներորդ անգամ: Մեզ զարմացրեց Ձեր համալսարանի սովորողների քանակը՝ 14 հազարը: Մեծ թիվ է, դա շատ կարևոր է: Նաև տեղեկացանք, որ Մանկավարժական համալսարանը տոնելու է իր հիմնադրման 90-ամյակը: Ռեկտորը մեզ հրավիրեց, և մենք անպայման կմասնակցենք այդ հոբելյանին:

- Ի՞նչ կասեք հայ-բուլղարական կապերի մասին:

- Բուլղարացիները հայերին շատ են սիրում: Մենք հաճույքով ձեռնամուխ կլինենք երկու երկրների միջև նոր կապերի ստեղծմանն ու ամրապնդմանը: Վերջին տարիներին Հայաստանի և Բուլղարիայի կապերը, դժբախտաբար, փոքր-ինչ թուլացել են:

- Կներկայացնե՞ք Բուլղարիայի հայկական համայնքը:

- Բուլղարիայի հայկական համայնքը շուրջ քսան հազար է: Հայեր կան Բուլղարիայի տարբեր քաղաքներում՝ Սոֆիայում, Վառնայում և այլուր, բայց ամենից շատ Պլովդիվում՝ 4000: Բուլղարիայում բնակվող հայերի մեջ մեծ թիվ են կազմում մտավորականները: Կան գիտության դոկտորներ, պրոֆեսորներ, ուսուցիչներ, ինժեներներ... Հայերը հարգված մարդիկ են: Մեծ գործունեություն են ծավալում փոքրիկ միությունները, եկեղեցական և բարեգործական կազմակերպությունները, համազգայինները: Ունենք վեց եկեղեցի և հինգ մատուռ:

- *Ի՞նչ էք ակնկալում համագործակցությունից:*

- Երբ երկու երկրների համալսարաններն իրար հետ աշխատեն, օրինակ, փիլիսոփայության գծով, երկու երկրների փիլիսոփայական մտքերն իրար կմոտենան... Տնտեսական, ֆինանսական և մյուս ասպարեզներից գատ, երբ ուսումնագիտական համագործակցություն է իրականացվում, դա, անշուշտ, մեծ դեր է խաղում երկրների և ժողովուրդների կապերի զարգացման գործում:

- *Ղուք փիլիսոփայության դոկտոր, պրոֆեսոր եք: Ի՞նչ է փիլիսոփայությունը Ձեզ համար:*

- Այո՛, աշխատում եմ Բուլղարիայի ակադեմիայում: Փիլիսոփան նա է, ով սիրում է մտքով աշխատել՝ մտածել: Փիլիսոփայությունը բոլոր գիտությունների հիմքում է: Ամենքս էլ փիլիսոփա ենք: Այդ գիտությունն անըդիստ զարգացման մեջ է:

- *Ինչպիսի՞ն տեսաք Հայաստանը:*

- Ճիշտ է, ավելի շատ էջմիածնում եմ անցկացնում, բայց ես եկել եմ Հայրենիք և փորձում եմ շատ բան տեսնել: Տեսա մեծ շինարարություն և նոր շենքեր:

- *Կուզեի՞ք Հայաստանում ապրել:*

- Իհարկե: Բուլղարիայում լավ է, բայց դա մեր հայրենիքը չէ:

- *Բուլղարիայում շատ են թուրքերը: Ինչպե՞ս են հայ-թուրքական հարաբերություններն այդ երկրում:*

- Թուրքերը մեզ հարգանքով են վերաբերվում:

- *Ակադեմիկոս Բրուսյանի հետ վաղեմի բարեկամներ եք, այնպես չէ՞:*

- Երեսուն տարի առաջ եմ ծանոթացել Բրուսյանի հետ, Բուլղարիայում: Քսանհինգ տարի առաջ միասին մասնակցում էինք Դավիթ Անհաղթին նվիրված մի մեծ գիտաժողովի: Բրուսյանը մեծ ճանաչում ունեցող փիլիսոփա է, նրա հետ շատ գրքեր ենք գրել:

- *Շնորհակալություն, հուսով ենք համագործակցությունը արդյունավետ կլինի և կնպաստի կրթական գործընթացների զարգացմանը:*

Հարցազրույցը՝ Սիլվա Ասրյանի
«Մանկավարժական համալսարան»
պաշտոնաթերթ
22 նոյեմբերի, 2011 թ., № 15 (912)